

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9CoP/30/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5314209496
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5314209496.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika, členov senátu JUDr. Jozefa Turzu a JUDr. Ladislava Mejstríka, vo veci starostlivosti o maloletú F. P., nar. XX.X.XXXX, bytom u matky, zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca, Maticné námestie 1617, 022 01 Čadca, dieťa rodičov: matky - R. Q., nar. XX.X.XXXX, XXX XX N. XXXX, zastúpenej JUDr. Petrom Pohančenikom, advokátom so sídlom Palárikova 93, 022 01 Čadca, IČO: 37972120, a otca - R. P., nar. X.X.XXXX, P. R. XXX/XX, XXX XX R., zastúpeného JUDr. Vladimírom Kašubom, advokátom so sídlom Holubyho 51, 036 01 Martin, IČO: 42058945, o zvýšenie výživného a zmenu úpravy styku, na odvolanie otca a matky proti rozsudku Okresného súdu Čadca, č. k. 4P/44/2016-406 zo dňa 15. februára 2018, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým návrh otca na zníženie výživného zamietol, p o t v r d z u j e .

V ostatných častiach rozsudok okresného súdu m e n í tak, že otec j e p o v i n n ý platiť výživné na maloletú F. P., nar. XX. XX. XXXX v sume 180,- eur mesačne k rukám matky, vždy do každého 15. dňa v mesiaci vopred, počnúc dňom 22. 10. 2014.

Týmto sa m e n í rozsudok Okresného súdu Martin č.k. 20P/297/2010-174 zo dňa 24. 05. 2011, právoplatný dňa 06. 06. 2011.

Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov celého konania.

o d ô v o d n e n i e :

1) Napadnutým rozsudkom súd otcovi uložil povinnosť platiť výživné na maloletú F. P., nar. XX.X.XXXX vo výške 230,- eur mesačne, návrh matky na zvýšenie výživného vo zvyšnej časti 170,- eur od 1.9.2013 a návrh na zvýšenie výživného vo výške 400,- eur od 1.9.2013 do 22.10.2014 zamietol a zamietol aj návrh otca na zníženie výživného na sumu 150,- eur mesačne. Zameškané výživné za čas od 22.10.2014 do 15.2.2018 (40 mesiacov) vo výške 2 320,- eur uložil otcovi zaplatiť spolu s bežným výživným v pravidelných mesačných splátkach 50,- eur, vždy o 15. dňa toho-ktorého mesiaca. Týmto rozsudkom zmenil rozsudok Okresného súdu Martin č. k. 20P/297/2010-174 zo dňa 24.5.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 6.6.2011 vo výroku o vyživovacej povinnosti otca k maloletej F. P., nar. XX.X.XXXX. Žiadnemu z účastníkov konania nepriznal právo na náhradu trov konania.

2) Návrh otca na zníženie výživného zamietol z toho dôvodu, že bol vznesený v záverečnom návrhu, kedy už súd ukončil dokazovanie. O návrhu otca tak nemohlo byť už vykonávané dokazovanie, avšak aj z doteraz vykonaných dôkazov je zrejmé a vyplýva to aj z odôvodnenia tohto rozsudku, že na strane maloletého dieťaťa nie sú dôvody na zníženie vyživovacej povinnosti, ale na zvýšenie vyživovacej povinnosti. Súd sa domnieval, že vzhľadom k celkovej majetkovej úrovni otca sú jeho návrhy právne

nerrelevantné. Súdu sa zdalo byť v porovnaní s majetkovou úrovňou otca až malicherné, ako do detailov špecifikoval náklady, ktoré dieťa má právo mať, pričom opak je pravdou. Dieťa má právo na nadštandardné náklady v porovnaní s nadštandardnou majetkovou úrovňou otca. Súd zamietol návrh na určenie výživného vo výške 400 € mesačne. Súdu sa zdalo byť primerané výživné vo výške 230,- eur mesačne vzhľadom k vekovej kategórii dieťaťa a potrebám dieťaťa. V časti rozdielu medzi sumou 400,- eur a 230,- eur preto návrh na zvýšenie výživného zamietol a takisto zamietol návrh na zvýšenie výživného počnúc dňom 1.9.2013, ako bolo uvedené v návrhu, pretože matka nezdôvodnila, v čom spočíva zmena pomerov dňom 1.9.2013 a prečo, keď došlo k zmene pomerov 1.9.2013, podala návrh na zvýšenie výživného až 22.10.2014. Preto súd priznal výživné počnúc dňom podania návrhu, teda počnúc dňom 22.10.2014 a vo zvyšnej časti návrh zamietol. Súd určil výživné 230,- eur mesačne. Doterajšie výživné bolo platené a určené vo výške 172,- eur mesačne. Rozdiel medzi sumou 230,- eur a 172,- eur je suma 58,- eur mesačne. Keďže výživné súd určil od 22.10.2014 - od podania návrhu, ku dňu rozhodnutia 15.2.2018, táto doba predstavuje 40 mesiacov. Za 40 mesiacov zaplatil na výživnom otec 6 880,- eur, pri určenom výživnom 230,- eur mal za 40 mesiacov zaplatiť 9 200,- eur. Rozdiel vo výške 2 320,- eur je zameškané výživné. Súd povolil otcovi splácať zameškané výživné za uvedené časové obdobie v pravidelných mesačných splátkach 50,- eur vždy do 15. dňa toho-ktorého mesiaca vopred spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok pri nezaplatení čo i len jednej splátky v stanovenej výške, v stanovenej lehote.

3) Proti tomuto rozsudku podala odvolanie matka. Nesúhlasila s rozhodnutím súdu, keď tento zamietol jej návrh na zvýšenie výživného na sumu 400,- eur, a to aj s poukazom na výraznú zmenu v živote maloletej, a to nástup na základnú školu. Nestotožnila sa s prezentovaným názorom, že by nebolo preukázané založenie účtu na meno maloletej za účelom šetrenia. Okresný súd nemal prekážku rozhodnúť o šetrení finančných prostriedkov pre maloletú F.. Majetkové pomery otca čo do vlastníctva bytov sa síce zmenili, keď otec nevlastní 5 bytov, ale už len 4 byty, ale práve piaty byt bol v spoluvlastníctve s matkou, pričom došlo k vysporiadaniu BSM a otcovi bola vyplatená finančná hotovosť. Otec nezdokladoval svoje príjmy za činnosť rozhodcu pre UEFA a FIFA. Otec tak zatajil jeden z jeho príjmov. Návrh na zvýšenie výživného považovala za dôvodný.

4) Vo vyjadrení k odvolaniu otca poukázala na to, že otec, ako aj jeho zástupca neustále argumentujú tým, že pôvodne určené výživné bolo na základe schválenej dohody rodičov, no v skutočnosti nešlo o dohodu rodičov, ale rozhodnutie súdu. Otec požaduje zníženie výživného, no v čase pôvodného rozhodovania mala maloletá 3 roky, pričom v súčasnosti má 11 rokov. Nestotožnila sa s názorom otca, že by sudkyňa konala v neprospech otca. Vzhľadom na zatajený príjem otca požadovala, aby súd vychádzal z príjmu 20x životného minima.

5) K vyjadreniu otca zo dňa 19.4.2018, ako aj k vyjadreniam zo dňa 25.4.2018 a 27.4.2018 uviedla, že nie je potrebné zaujímať akékoľvek stanovisko, keďže sa v ňom nenachádzajú žiadne relevantné skutočnosti.

6) Odvolanie bolo podané aj zo strany otca. Namietal, že rozsudok trpí vážnymi vadami, ktoré sú výsledkom spôsobu vedenia konania. Okresný súd mal vychádzať z rozhodnutia odvolacieho súdu sp. zn. 9CoP/41/2017, ktorým je vo veci viazaný. Súd nevykonal navrhované dôkazy a nesprávne vyhodnotil vlastníctvo 4 bytov a garáže v R.. Súdu predložil daňové priznania, pričom aj súd sám vykonal dokazovanie lustráciou v Sociálnej poisťovni, a teda mal preukázané všetky jeho príjmy. Ukončil činnosť pre SFZ z objektívnych dôvodov, keďže mu Stanovy SFZ ďalej už nedovoľujú rozhodovať zápasy. Jeho pomery sa od roku 2011 zmenili, klesol jeho príjem, znížil sa počet bytov, ktoré vlastní, už nie je rozhodcom SFZ, pričom tieto skutočnosti súd prvej inštancie nezohľadnil. Navrhol preto znížiť jeho vyživovaciu povinnosť voči maloletej F..

7) Vo vyjadrení k odvolaniu matky mal za to, že odvolacia argumentácia matky je hrubo manipulatívna. K rozpisom a skutočne preukázaným nákladom uviedol, že žiadna finančne významná zmena nebola preukázaná a ani žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa. Poukázal aj na to, že matka byt, ktorý mali v podielovom spoluvlastníctve, prenajímala a nájomné si nechávala v celom rozsahu.

8) Vo vyjadrení k vyjadreniu matky sa vyjadril k tvrdeniam o napádanom postupe súdu prvej inštancie, k návrhom na doplnenie dokazovania, k plneniu vyživovacej povinnosti, ako aj nehnuteľnostiam v jeho vlastníctve.

9) Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 65 CMP a § 66 CMP na nariadenom pojednávaní (§ 385 CSP) odvolaním napadnutý rozsudok vo výroku, ktorým návrh otca na zníženie výživného zamietol, podľa ust. § 387 CSP potvrdil. V ostatných častiach

rozsudok okresného súdu v zmysle ust. § 388 CSP zmenil tak, že otcovi uložil povinnosť platiť výživné na maloletú F. P., nar. XX. XX. XXXX v sume 180,- eur mesačne k rukám matky, vždy do každého 15. dňa v mesiaci vopred, počnúc dňom 22. 10. 2014.

10) Zákonná úprava v ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine umožňuje súdu zmeniť dohody a súdne rozhodnutia o výživnom v prípade, ak od poslednej úpravy výživného dôjde medzi účastníkmi k takej zmene pomerov, kedy pôvodne určené výživné už nemôže plniť zákonom predpokladaný účel. K zmene pomerov môže dôjsť jednak na strane oprávneného (v tomto prípade maloletého dieťaťa) v dôsledku jeho fyzického vyspievania, zvyšovaním nákladov súvisiacich s prípravou na budúce povolanie a pod., ako aj na strane povinného v dôsledku zvýšenia, resp. odôvodneného zníženia jeho príjmu, rozšírenia, resp. zúženia vyživovaných osôb a pod. Súd rozhodujúci o zmene výživného už nie je oprávnený skúmať výšku pôvodne určeného výživného (lebo v takomto prípade by išlo o neprípustnú reparáciu už právoplatného rozhodnutia), ale je povinný porovnať pomery, ktoré tu existovali v čase predchádzajúceho rozhodnutia s pomermi, ktoré existujú v súčasnosti.

11) Vychádzajúc z citovaného zákonného ustanovenia odvolací súd skúmal, či od poslednej úpravy výživného došlo medzi účastníkmi k takej zmene pomerov, ktorá odôvodňuje i zmenu pôvodne určeného výživného. Na rozdiel od súdu prvej inštancie ale vychádzal z pôvodne určeného výživného vo výške 130,- eur, keď mal preukázané, že na takomto výživnom sa rodičia dohodli a následne Okresný súd Martin sice takúto dohodu neschválil, ale pri rozhodovaní z nej jednoznačne vychádzal. Tieto skutočnosti boli preukázané najmä zo zápisnice z pojednávania pred Okresným súdom Martin nachádzajúcej sa na č.l. 169 - 171 v pripojenom spise sp. zn. 20P/197/2010. Z vyjadrení rodičov, ako aj z predloženej písomnej dohody je zrejmé, že suma 42,- eur mala slúžiť na zabezpečenie aktivít maloletej dcéry, konkrétne na anglický jazyk, k čomu napokon nedošlo, a preto odvolací súd, tak ako je už vyššie uvedené, vychádzal z pôvodne určeného výživného na zabezpečenie bežných potrieb dieťaťa v sume 130,- eur.

12) Je nepochybné, že od poslednej úpravy výživného došlo medzi účastníkmi k zmene pomerov, a to najmä na strane maloletej, ktorá fyzicky vyrástla, s čím nepochybne stúpili i náklady na zabezpečenie jej životných potrieb, ako aj potrieb súvisiacich s prípravou na budúce povolanie. Pokiaľ i na strane otca došlo k čiastočnej zmene pomerov (ukončenie rozhodcovskej činnosti, zníženie počtu nehnuteľností a pod.), tieto zmeny nie sú takého charakteru, ktoré by odôvodňovali zníženie výživného zo strany otca. Naopak, i podľa názoru odvolacieho súdu umožňujú otcovi platiť zvýšené výživné pre maloletú, ktoré s prihliadnutím na zmenu pomerov na jej strane je primerané v rozsahu 180,- eur, t.j. zvýšené o 50,- eur mesačne.

13) O trovách rozhodol v zmysle ust. § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak (v spojení s ust. § 58 CMP, podľa ktorého o nároku na náhradu a o výške trov konania rozhoduje súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.).

14) Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).